

mindste vore Udgifter. Det er nu min Overbevisning, at vi naa ikke langt ad den første Vej. Ganste vist kunde der gøres noget for en Forøgelse af Indtægterne ved Tilvebringelse af bedre og billigere Eksportforhold, men i sidste Instans bestemmes dog vore Priser af Priserne paa Verdensmarkedet. Derimod tror jeg, at der kunde gøres ikke saa ganste lidt for at formindste Udgifterne, og det er jo ogsaa det, disse Forslag i væsentlig Grad tage Sigte paa. Jeg skal ikke komme videre ind paa Enkeltheder i Forslaget, men kun gøre nogle faa Bemærkninger om Hovedbestemmelserne. Der foreslaas jo her indført en ny Skat, en Indtægts- og Formueskat, som skal optræves med $1\frac{1}{4}$ pCt. af Indkomsten og $\frac{3}{10}$ pro mille — altjaa 30 Ore af hver 1,000 Kr. — af Formuen. Indkomstskatten skal paahvile alle fysiske Personer. Aktieselskaber og andre Selskaber skulle ogsaa svare Skat; dog siges det i Forslaget, at de maa fradrages 4 pCt. Rente af Anlægskapitalen, og først af den Indtægt, der gaar ud derover, skulle de svare Skat. Med Hensyn til enhver anden Indkomst bestemmer § 8, at der maa fradrages som skattefri i Kjøbenhavn 600 Kr., i Kjøbstæderne 500 Kr. og i Landkommunerne 400 Kr., og endvidere maa fradrages for hvert Barn under 15 Aar 100 Kr. i Kjøbenhavn, 85 Kr. i Kjøbstæderne og 70 Kr. paa Landet; dog maa det samlede Fradrag ikke overstige henholdsvis 900, 750 og 600 Kr. Hvad der her er foreslaaet, anser jeg for at være i det hele rigtigt, men det er dog et Spørgsmaal, om der bør være en saa stor Forskel paa den skattefri Indkomst i Kjøbenhavn og i det øvrige Land. Jeg ved godt, at det kan siges, at det er dyrere at leve i Kjøbenhavn end paa Landet; Huslejen er her større, og Brændsel og Fødemidler koste ogsaa mere, men paa den anden Side tror jeg, at der her i Kjøbenhavn er meget lettere Afgang til at tjene flere Penge og i det hele taget til at tjene en større Dagløn, saa det forekommer mig, at det nok kunde veje op imod hinanden. Skal der endelig være en Forskel i den Sum, der maa være skattefri — for Kjøbenhavns Vedkommende skal det være 600 Kr. og jeg havde ganste vist ønsket, at den havde været lidt større —, saa tror jeg, at 550 for Kjøbstæderne og 500 for Landet vilde være heldigere. Jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Ministert og det kommende Udvalg at tage dette under Overvejelse.

Det er anført i Anmærkningerne, at det menes, at der her i Danmark vil blive en skattepligtig Indkomst af 301,450,000 Kr., og denne Indkomst vil saa komme til at svare en Skat af 3,768,000 Kr. Den anden

Skat, der her foreslaas indført, er en Formueskat, og den skal svares af alle dem, der eje Formue, baade rørlig og urørlig Formue. Dog staar der i Lovforslaget, at derfra maa undtages husligt Indbo. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, om det ikke ogsaa er Meningen, at der derfra maa fradrages almindelige Uvlsredstaber. Jeg tænker selvfølgelig paa Landejendomme. Det er jo ikke saa lille et Beløb, der staar heri. Saa er det Spørgsmaalet om Værdiansættelsen af fast Ejendom. Det er meget vanskeligt at fastsætte denne Værdi navnlig ved Landejendomme. Efter Forslaget gaar man ud fra den formodede Salgsverdi. Jeg mener ogsaa, at dette Udtryk maaste er det rette, og at det vel ikke vil være let at finde et mere passende. Efter Bemærkningerne i Lovforslaget menes der, at der herved vil blive en skattepligtig Formue her i Landet af 4,500,000,000 Kroner, som vil komme til at svare en Skat af 1,350,000 Kr. Med Hensyn til Formueskatten bestemmer Forslaget, at en Formue paa under 2,000 Kr. maa være skattefri, det vil sige, dersom vedkommendes Indkomst ikke gaar op over det Beløb, der er skattefrit. Jeg vil henstille, om det ikke vilde være rigtigt, at en saadan lille Formue blev skattefri, uanset Indkomstens Størrelse. Det vilde jeg anse for at være rigtig. Saa er der i Lovforslaget en hel Række Bestemmelser angaaende Lignings- og Skattekommissioner, og om hvor stor Formue vedkommende skal være i Besiddelse af, for at være pligtig til Selvangivelse. Jeg tror, det er rigtig, at Selvangivelse finder Sted, men jeg anser det ikke for heldigt, at der skal kunne affordres vedkommende Ed. Det er som sagt meget vanskeligt at opgive sin egen Formue.

Det andet Lovforslag om Overgang af en Del af de direkte Skatter til Kommunerne skal jeg ikke komme videre ind paa. Det er saa grundig omtalt af flere her i Salen, og det er ogsaa Tingets Medlemmer bekendt. Det drejer sig om Land- og Ligningskatten, Trejvedelen af Gammelkatten og tre Fjerdedele af Bygningsafgiften. De skulle gaa tilbage til Kommunerne i samme Forhold, som de ere indgaaede derfra, og det foreslaas paa den Maade, at $\frac{1}{3}$ af Gammelkatten bliver godtgjort Amtskommunerne, medens Land- og Ligningskatten gaar til Sognekommunerne. Det har jeg ikke noget at indvende imod. Det ærede Medlem for Brøstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) udtalte rigtignok, at han ansaa det for at være mere heldigt og retfærdigt, at Land- og Ligningskatten tillige med en Trejvedel af Gammelkatten gik til Sognekommunerne. Det er maaste et Spørgs-